

СВЕ ЗА ТАЈ ОСЕЋАЈ

ТЕКСТОВИ О НАЈИНВЕНТИВНИЈИМ АКЦИЈАМА
СА КОНКУРСА *ДАНИ ДОБРЕ ВОЉЕ*

*Волонтеризам је свесно улагање којим покретом нешто на
бави... Волонтеризам је процес...*

Пројекат: *Једно место за све младе*
Министарство омладине и спорта - Република Србија
Програм јачања капацитета удружења младих

УВОД

"Ниш је по величини трећи град у Србији са више од 250.000 становника (3,3% становништва Србије и 65,5% становништва Нишавског округа) настањених у пет градских општина. Административни је центар Нишавског округа и регионални центар југоисточне Србије

О развијености система образовања најбоље говоре статистички подаци: око 40.000 ученика стиче образовање у 35 основних и 19 средњих школа и преко четрнаест хиљада студената студира на 13 факултета нишког Универзитета.

Град Ниш бележи **високу стопу незапослености**. Преко 19.500 младих у Нишу је незапослено што чини 38% свих незапослених у Нишу. Дипломираних студената има 41.000 док је њих 1.085 докторирало на Универзитету у Нишу.

Међу младима највише незапослених има са IV и III степеном стручности, али је велики број незапослених и са високом стручном спремом (VII-I)".

У овом тренутку на нишком Универзитету се налази 26.272 студената и око 500 студената студира на приватним Универзитетима. На основу овог податка можемо закључити да град Ниш нема проблем са образовањем."¹

Град Ниш нема систематизовану бригу о младима, нити механизам кроз који би се спровела Национална стратегија за младе.

Волонтерска искуства младих у Нишу

У оквиру пројекта *Млади исправан смер*², група омладинских лидера из ЛДА је на пролеће 2007. године волонтерски спровела истраживање које је имало за циљ утврђивање нивоа активизма и волонтеризма међу младима у Нишу. Истраживање је показало да 80% испитаника (матуранти гимназија и студенти) нема никакво радно искуство, а чак 90% није никад волонтирало. Резултати истраживања су показали и да око 90% анкетираних има солидно знање енглеског језика, а око 80% младих је било у иностранству (углавном екскурзије). Омладински центар ЛДА је зато као један од основних циљева поставио рад на повезивању омладине ван граница Републике Србије и укључивању у европске токове за које је омладина јако заинтересована (у просеку 70% за све вредности Европске Уније), посебно за студирање, волонтирање и усавршавање и рад у иностранству (преко 90%).

У нашем поменутом **истраживању о потребама младих за информацијама**, показало се да су млади незаинтересовани за активно тражење релевантних информација о усавршавању, запошљавању и волонтеризму – навикли су да су пасивни примаоци ових информација које су ионако незадовољавајућег обима и квалитета. У прилог овој тврдњи говори податак да је као најдефицитарнију групу информација у оптицају највећи број испитаника (14,4%) навео управо оне које се тичу могућности за волонтирање, усавршавање и запошљавање.

Након препознатих потреба младих, активисти ЛДА су формулисали као циљ оснивање Омладинског центра чији би велики део активности био концентрисан на даљу промоцију волонтеризма. Омладински центар, чије је оснивање подржано од стране Министарства за омладину и спорт, је осмишљен као место које би младима омогућавало да уче како да пронађу жељене информације, истражују, претражују базе информација, уче вештине презентација и схвате значај и релевантност информација и поткрепљења тврдњи подацима да их користе, деле и размењују. На тај начин млади постају активни корисници и извори информација, а не пасивни примаоци, отварају се могућности за спровођење њихових иницијатива, за волонтирање и усавршавање. У нашој досадашњој пракси се показало да су млади немотивисани за волонтерско ангажовање јер се оно друштвено не вреднује адекватно. То сматрамо основним проблемом и наше ће активности на овом пројекту имати као основни циљ допринос промени таквог стања.

¹ Стратегија развоја Града Ниша, децембар 2007. година.

² Овај пројекат је финансијски подржала Европска комисија, а спроводе га симултано 11 ЛДА канцеларија на Балкану и једна у Грузији. Пројекат је координисан од стране мреже АЛДА којом су повезане све ЛДА канцеларије. Основни циљ пројекта је промоција Програма "Млади у акцији (жала 207-2013)". Активисти ЛДА овај пројекат реализују у сарадњи са Градом

Напори Града Ниша усмерени на побољшање положаја младих и развој волонтеризма и омладинског активизма

У званичним саопштењима се константно говори о томе да млади у Нишу нису активни у развоју заједнице и да касније имају и проблема да дођу до првог запослења с обзиром на мањак радног искуства и волонтирања, а да нису ни мотивисани за предузетништво и самозапошљавање. Стратегија развоја Града Ниша предвиђа просперитет Града управо кроз развој малих и средњих предузећа, чиме би се наводно, решили проблеми младих.

"Да би се задовољиле потребе младих, политике тржишта рада морају да буду усмерене ка обезбеђивању приступа новим могућностима за развој каријере и иновативном стручном усавршавању. Такав приступ поспешује могућности запослења младих људи и може чак да их мотивише да покрену самосталан бизнис"³.

³ Стратегија развоја Града Ниша, децембар 2007. година.

Уводна реч

У оквиру пројекта *Једно место за све младе*, финансираног из буџета Републике Србије – Министарства омладине и спорта, одржана је активност *Дани добре воље*. Активност је обухватала конкурс за избор најбоље волонтерске активности. Овим путем млади су имали прилику да прикажу хуманост, солидарност, волонтерски дух и активизам. Конкурс за избор најбоље волонтерске активности трајао је од 5. децембра, Међународног дана волонтера, до 05. јануара. Међутим, конкурс је продужен због слабог одазива и новогодишњих празника до 15. јануара, а званични резултати и одабир победника уследио је 19. јануара.

Сам почетак активности и промовисање конкурса почео је 5. децембра, Међународног дана волонтера, што је била изврсна прилика да овакав вид активности привуче младе људе да се пријаве на конкурс. Путем постера, лифлета, медијском кампањом (телевизија, радио, интернет), млади Ниша били су обавештени о новој активности Омладинског центра.

Апликације које су пристигле састојале су се из фотографија, описа активности, волонтерских акција које су одржали, или приче, уз помоћ којих су млади покушали да на најбољи начин дочарају своју слику о волонтеризму, свој приступ активностима, својим искуствима, и начину размишљања о самом значају волонтирања. На адресу Омладинског центра стигло је неколико апликација којом су волонтери конкурисали. И поред продужетка конкурса, и континуираном медијском кампањом о *Данима добре воље* и конкурс, нисмо наишли на бољи одзив волонтера за учествовање, што је свакако још један од показатеља да волонтерски дух и сам значај волонтерисања међу младима, није на завидном нивоу.

Део апликација пристигао је из Друштва за заштиту и унапређење менталног здравља деце и омладине из Ниша, у оквиру ког постоји и Волонтерски центар, што доказује да је волонтеризам присутан и видљив у уском кругу организација које се баве његовим промовисањем, значајем и унапређивањем статуса волонтера.

Омладински центар ће наставити да кроз своје активности и пројекте промовише и подстиче младе људе на волонтеризам. Такође, подизање свести о волонтирању грађана и апеловање на усвајање закона о волонтерима ће и даље бити приоритети Омладинског центра.

Победник конкурса Дани добре воље је Кристина Лилић, активисткиња Друштва за унапређење менталног здравља деце и омладине – Волонтерског центра. Кристина Лилић, као награду за најбоље приказану волонтерску активност, имала је прилику да учествује је на међународној размени младих *Run to Fun* у Алби (Италија), од 21.02.-01.03.2009. године.

Душан Стојадиновић
Омладински центар

ПОБЕДНИЧКА ПРИЧА СА КОНКУРСА „ДАНИ ВОЛОНТЕРА“

Волонтеризам је свесно улагање којим покрећеш нешто на боље... Волонтеризам је процес...

Волонтерска прича

„Не сматрам да је волонтеризам дати 30 динара за млеко жени која, са дететом у наручју, седи на леденом плочнику... или једном годишње, пред Божић, отићи у Дом за децу без родитељског старања и поклонити им читав сат свог слободног времена и по коју играчку или комад одеће. Не, то је нормална доза негоцентричности и трунка свести да бар на трен погледамо те “туђе ципеле” ако већ у њих никада не ускачемо. И требало би то чешће да радимо... Волонтеризам, по мојој дефиницији, у себи садржи спремност на одрицање и жртвовање које свесно улажеш желећи да покрећеш нешто на боље. **Покрећеш** - то је процес! Изискује много

труда, рада, маштовитости и воље. Твој циљ је да једном покренуто настави да се креће и да људима око себе покажеш важност тог покретања. За узврат често добијаш само личну сатисфакцију и ново искуство. Само, или чак?!

Знам групу младих људи која се бави волонтеризмом у мом, нашем смислу те речи. И сама сам део ње. Не верујеш?! Провери. Прикључи нам се, буди део групе и покушај да покрећеш.

* * *

Лето је. Њихови другови јуре се по базену. Они седе у просторији и читаво преподне слушају своју вршњакињу. Питао би се о чему ли та девојка говори тако посвећено објашњавајући, машући рукама, гестукулишући док преврће по папирима на флип-чарту. Чиме држи њихову пажњу будном, + 40 Целзијусових је сигурно. Она стално поставља питања, црта, глуми. Повремено се сви засмеју. Често дође до дискусије, а некада она прерасте у жучну расправу. Девојка је задовољна. Ако је питаш због чега, рећи ће ти да јој је највеће задовољство када види да их је научила да деле мишљења, размишљања. То је јако важно. На крају радног дана иако уморни, они не одлазе на спавање. остају будни, упознају се боље, друже, дискутују, деле и уче. И тада, када су заједно, генијалне идеје им падају на памет. Следећи дан настављају радно. Деле се у групе, разговарају, цртају, глуме и уче. На крају тог тродневног семинара имаћеш 10 нових младих волонтера, двадесетак њих којима је размишљање макар на трен покренуто у овом правцу. И четири велика плана за акције које покрећу решавање проблема маргинализованих група у њиховој околини. Сложили су се да се у њиховом окружењу могу уочити четири групе људи које би се тако могле назвати. Закључили су да у те четири групе спадају Роми који живе у насељу Црвена Звезда, расељена лица која живе у насељу Пасипољана, деца која живе у Дому за незбринуту децу и момци који се налазе у Заводу за васпитање омладине. Управо те четири групе обухватили су својим акцијама.

Прича о волонтеризму овде тек почиње.

Пошто су се вратили са семинара, представљају своје планове за акцију осталим групама и искуснијим волонтерима. Крећу дораде планова на састанцима са осталим волонтерима. Млађи волонтери увек имају брдо идеја. Они старији и искуснији ту су да им помогну указујући им на потешкоће које би могли да имају у току реализације. Када је из акција извучено најбоље и изабрана варијанта која је најизводљивија (имајући у

виду скроман буџет којим располажу) и која доноси најбоље резултате, крећу припреме за реализацију. Унутар групе деле се улоге, ступа се у контакт са особама које би могле да помогну при реализацији, одређују се најприкладнији датуми, обавештавају медији... Рок за извођење акција је крај новембра и почетак децембра 2008. године. За волонтере посао тек почиње. Ко ће се договорити са васпитачима из Дома за незбринуту децу око тачног датума? Колико је момака тренутно у Заводу за васпитање омладине? Ко ће да закаже састанак са њима и види коју музику најрадије слушају и воле ли фудбал или је кошарка ипак боље решење? Ко ће исцртавати беџеве? Ко заказује штампање мајца? Ко ће сакупити добровољце за глуму? Ко им помоћи у осмишљавању представе? Ко им помагати на пробама? На који начин најбоље пренети поруку коју желимо да пренесемо? Да ли су све активности довољно интересантне? Имају ли своју поенту? Да ли смо све учеснике укључили у предвиђене игрице? Постоји ли могућност да се неко из неког разлога осети увређено или дискриминисано у току акције? Како то спречити? Шта ако почне киша? Колико кантица са бојом је довољно?... И док пажљиво одговарају на свако од ових питања, време за реализацију брзо се примиче...

* * *

Имам ли још пет минута твоје пажње? Ниси се изгубио? Желим да ти представим једну од ових акција у којој сам и сама учествовала... О поменутим и још хиљадама других питања дуго смо расправљали у групи. Дешавало се да због несугласица или несигурности потражимо савет људи из осталих група. Паралелно смо се трудили да помажемо и осталима, што нас је мало успорило, али зарад колегијалности нисмо жалили своје слободно време. Наша акција била је везана за Завод за васпитање омладине. Само се неколицина нас јавила да преузме одговорност и главни део послова на себе, с обзиром на специфичност

групе, додатне потешкоће које смо могли да имамо и готово никакво искуство већине у групи. Ја сам нешто раније имала прилику да посетим Завод, упознам се са момцима и проведем неко време са њима. Познавала сам и старије волонтере који су радили на радионицама са њима. То нам је умногоме олакшало посао. Ипак нисмо ништа препуштали случају. Договорила сам кратак састанак са момцима и на њему смо им укратко представила оно што смо испланирали, објаснили разлоге због којих смо управо њих и на тај начин укључили у акцију. Питала их да ли се слажу и да ли им нешто не одговара, имају ли идеју како да нам се зову тимови. Њихова жеља да се укључе ме је изнова одушевљавала. Касније сам групи испричала о састанку. Уважили смо све њихове сугестије и још мало прилагодили акцију. Приводили смо припреме крају.

Кристина: "Мајице за тимове?"

Љупка: "Уговорено."

Кристина: "Ко иде по освежење?"

Никола: "Ја. Проверио сам, ради онај дисконт и суботу преподне. Нема да бринеш!"

Кристина: "Супер. Лап топ и диск са караокама доноси Миљана тамо. Бојана сам питала да нас фотографише. Доообро, само још да јавим Змајчету кад крећемо, рече ми да хоће са нама, и да видимо ко ће да води ону игрицу."

Стефан: "И да проверимо прогнозу."

Кристина: "То да нам не поквари планове."

У суботу, после ручка није било кише. Истина, није било ни сунца, али су за фудбалску утакмицу између екипа "Скар фејс" и "Ред девил" временски услови били савршени. Замисао да се кроз игру повежу А и Б страна била је прилично успешна. Тимови су, разуме се, били мешовити. Нема одвајања. То што су "Ред девил" победили са осам голова разлике имало је везе само са неправилном расподелом енергије по тимовима. Фер игра и тимски дух били су на завидном нивоу. Неко од играча све време водио нас је кроз меч коментаришући утакмицу, повремено је чак глумио дијалоге између момака који су се нашли у трци за лоптом. Смејали смо се. И играчи су се смејали, што је,

наравно, утицало и на њихово трчање. После утакмице, играчи и подједнако уморни навијачи запосели су сто са освежењима. Током те паузе, неколицина волонтера поставила је изложбу графита са једне од претходних акција. На тај начин сви смо имали прилику да видимо резултате те акције. Након паузе лењо смо се провукли кроз игрицу са именима, која је служила само да нам олакша навијање у активности која је следила. Победнички тим нисмо заборавили. Имали су јединствену прилику да одаберу песме којима ће их тим који је изгубио забављати покушавајући да их отпева на караокама. Иако су захтеви били прилично велики, тим који је изгубио поносно се држао до самог краја. Док смо се поздрављали са њима, сложили смо се да до реванша дефинитивно мора доћи.

Ишли смо ка центру пешице када нас је *ухватила* киша. Ех, то је судбина нас волонтера. Али, нисмо се жалили. Занимале су ме примедбе, о позитивним утисцима сам се наслушала.

Никола: “Ма супер је било Крис, стварно. Али ја бих ипак више волео да смо ми ту некако провукли медијацију, ненасилну комуникацију, нешто кратко. Овако ништа посебно нисмо добили, нисмо много унапредовали!”

Кристина: “Полако Никола! Замисли дође ти тако неко, први пут га видиш у животу. Одиграте ви мало фудбалице кад он стане да ти меље о томе како је медијација савршено кул начин за решавање конфликта и како је он и сам медијатор па ће он да ти покаже како све то функционише. Не иде то тако, ако стварно хоћеш да покапирају целу ту причу. Ти ниси још увек свестан онога што смо ми данас покренули.”

Никола: “Шта, мислиш да правимо нову акцију кроз коју ћемо да провучемо медијацију. Да, можемо да правимо радионице о медијацији, као оне које сте водили у Сремцу, Гробарској и тим школама, сећаш се?! Па да, то има смисла, сада смо се упознали, а следећи пут ћемо.....”

Кристина: “ Само полако. Важно је да ти имаш идеје и вољу, видим пун си мотивације...Него, нешто сам и ја размишљала...Знаш Змајче? Она је са још једним ликом држала момцима једном недељно радионице на којима су обрађивали неке теме, зезали се. Она их добро познаје. Е, видиш, нешто смо нас две размишљале да можда снимимо неки краћи филм са њима о њима..она има камерицу. И они су за. С тим што морамо да видимо шта желимо да поручимо, како то да укомпонујемо у целу причу, концепт и то..”

Никола: “Па да, неко би могао да држи радионицу, а неко други да снима...мада би ту они углови били проблем..после монтажа. МаЧе и Богдан су луди за том технологијом, они ће сто посто да нам прискоче...”

Кристина: “Па да. Сећаш се како сам ти причала да је волонтеризам *процес*, траааје, наставља се..”

Кристина Лилић,
Друштво за заштиту и унапређење
менталног здравља деце и омладине,
Отворени клуб Ниш

ИСТРАЖИВАЊЕ О ПОТРЕБАМА МЛАДИХ У НИШУ

Волонтеризам је одговор на препознате потребе...

На пролеће 2007. године активисти ЛДА су нас посетили у школи јер су спроводили истраживање о степену омладинског активизма и волонтеризма у Нишу. Објаснили су нам које активности су до сада спроводили и обавестили нас о томе да желе да отворе Инфо Поинт. Та активност је била део пројекта Млади исправан смер, који је обухватао и укључивање нових младих волонтера у рад ЛДА. Нас неколико се је одлучило да се прикључи раду ове организације и на првом састанку смо упознали и друге волонтере из осталих средњих школа и са нишких факултета који су имали исту идеју.

Наш прави ангажман почео је након летњег распуста када се нас двадесетак одабраних омладинских амбасадора поново окупило. Старији активисти ЛДА су нас кроз тренинге које су волонтерски организовали упознали са организацијом, идејом Омладинског центра, значајем активизма и волонтеризма. Почели смо да учимо основе писања пројеката, да осмишљавамо будуће активности... Одлучили смо да покренемо омладински програм у оквиру ЛДА, који смо назвали Омладински центар за који смо написали стратегију и акциони план, креирали визуелни идентитет ове наше мале организације у организацији, сакупљали се свакога дана да се дружимо, учимо и маштамо.... Добили смо други дом – место где се наша мишљења цене и уважавају, где спроводимо идеје у дела и осећајмо се кориснима.

Уследила су бројна путовања и едукације на којима смо учествовали.

Почетком 2008. године схватили смо да смо спремни да учинимо нешто и за остале младе у граду. Размишљајући о томе шта је најпотребније и консултујући се са својим лидерима, сложили смо се око тога да је најбоље да питамо своје вршњаке. Знали смо колико нама значи што учествујемо у раду Центра, па смо хтели и осталим младима у Нишу да дамо могућност да изразе своје потребе и мишљења.

У сарадњи са лидерима дефинисали смо узорак од 800 младих Нишу, израдили анкетни упитник и кренули у акцију. За копирање упитника ЛДА је издвојила средства предвиђена за канцеларијски материјал, ми смо са пријатељима радили на терену као анкетари. Обишли смо све нишке средње школе и факултете, разговарали са људима и пажљиво бележили њихове одговоре, срећни што се коначно они, односно што се МИ ПИТАМО. После четири месеца резултате смо проследили Ани и она их је обрадила и припремила извештај у коме су биле обухваћени одговори на следеће захтеве:

- утврђивање реалног нивоа информисаности младих у Нишу о релевантним темама за њих (кроз сет питања)
- утврђивање нивоа сатисфакције младих доступним релевантним информацијама (и обимом и квалитетом)
- идентификацију средстава информисања које млади најчешће користе и служби информисања које препознају и користе
- утврђивање подручја информација у којима влада највећи дефицит – које информације и „сетови“ којих информација највише недостају младима
- колико је младих имало искуства типа тренинг или семинар, међународна размена, хонорарно или стално запослење паралелно са образовањем, стручна пракса, значајан културни догађај (фестивал, представа, концерт, изложба, сајам...) и како су сазнали за њих.
- директно испитивање о најефикаснијим методима и средствима информисања, по мишљењу испитаника, о томе да ли мисле да је Инфо центар потребан младима у Нишу, да ли би га посећивали и колико често.

Оно на шта смо најпоноснији јесте чињеница да су нам многи испитаници оставили своје контакте иако је анкета осмишљена као анонимна. Тако је Милена добила базу од око 300 младих који су изразили специјалну заинтересованост за укључивање у наше даље активности коју од тада користимо како бисмо контактирали и укључили у рад све оне који желе да буду део наших активности. Наш Омладински центар постао је популаран и промовисали смо га у медијима и међу пријатељима. Било је све више волонтера... нкретни закључци истраживања су нам служили као основа за пројекат Једно место за све младе око чије израде су нас Милена, Душан и Ана консултовали. У оквиру тог пројекта званично је отворен наш Омладински центар и нашој срећи није било краја... Такође, од закључака из истраживања је потекла и идеја за наш први „самостални“ пројекат Заједно до локалне стратегије за младе. Резултате и закључке истраживања смо представили на округлом столу који је био део тог нашег пројекта. Реакције представника осталих омладинских организација, институција и медија биле су фантастичне и делови нашег истраживања и целе наше приче јавили су се у многим новинским текстовима и медијским извештајима.

Активисти Омладинског центра

ПСИХОЛОШКО САВЕТОВАЛИШТЕ ЗА СТУДЕНТЕ

"Волонтеризам је помоћи онима којима је помоћ најпотребнија.... Награда је њихова захвалност"...

Рад Саветовалишта је организован кроз свакодневне активности за чије су спровођење задужени волонтери (углавном студенти психологије-апсолвенти). Од када је Саветовалиште основано, у реализацију се укључивало педесетак волонтера који су својим радом и активностима допринели (а и даље доприносе) очувању менталног здравља студената нишког Универзитета.

ИЗВЕШТАЈ О РЕАЛИЗОВАНИМ АКТИВНОСТИМА ПСИХОЛОШКОГ САВЕТОВАЛИШТА ЗА СТУДЕНТЕ У ПЕРИОДУ ОД ЈАНУАРА ДО ДЕЦЕМБРА 2008.

Психолошко саветовалиште за студенте је почело са радом 15.05.2007.године. Званичном отварању Саветовалишта је претходиле су двомесечне припремне активности које су обухватиле формирање психолошког тима (састављеног од клиничког психолога и два психолога-постдипломаца на СГ за психологију у Нишу), израду стратешког плана (у сарадњи са организацијама Савез Студената у Нишу и Удружење студената психологије "ПсихоН"), одабир и едукацију апсолвената психологије-волонтера у Саветовалишту, добијање сагласности и званичне подршке од стране Ректората Универзитета, израду нацрта истраживања потреба студената за услугама психолошког саветовалишта. Саветовалиште је лоцирано у згради Бановине у просторијама Савеза студената Универзитета у Нишу.

Свакодневне активности Психолошког саветовалишта за студенте обухватају: дежурство у просторијама Савеза студената од 15-19 часова, тј. рад на заказивању и саветовању телефоном (СОС теле-апел служба), директно саветовање уторком и средом од 15-19 часова које обавља проф др Бојана Димитријевић и Интернет саветовање које је доступно 24ч.⁴

Најзначајније активности

Јануара 2008. године одржан је и округли сто на коме је било речи о следећим темама: Самопоштовање и процена стресогености животних догађаја код адолесцената, Проблематика алкохолизма, Емоционални живот адолесцената, Агресија код адолесцената и Однос младих према полно преносивим болестима. Округлом столу је присуствовало 40 студената, међу присутнима су били и координатори пројекта, чланови саветовалишта волонтери, студенти психологије и педагогије и координатор саветовалишта професорка др Бојана Димитријевић. У оквиру дискусије на обрађене теме отвориле су се теме за нова истраживања и активности у даљем раду саветовалишта.

Дана 06.03.2008. одржана је трибина "Алкохолизам-актуелни проблем младих". Предавач је био прим. др Војин Поповић, психијатар на одељењу за алкохолизам у Специјалној болници за психијатријске болести у Горњој Топоници. У оквиру трибине портпаролка Психолошког саветовалишта Ивана Ђорђевић представила је рад Психолошког саветовалишта. Волонтер Саветовалишта Душан Тодоровић презентовао је свој рад о најновијим истраживањима који се тичу алкохолизма код младих.

У априлу су волонтери Саветовалишта на четвртим Новосадским сусретима студената психологије презентовали свој рад, а у Нишу су регрутовали

нове чланове који су изразили интересовање да се укључе у рад после присуствовања некој од дотадашњих активности.

⁴ На позиве упућене на СОС телефон и на писма у електронској форми су одговарали компетентни дипломирани психолози и волонтери центра.

16. маја одржан је други округли сто у овој години, а теме о којима се дискутовало на овом скупу биле су: Депресија, Утврђивање повезаности музичких укуса са Ајзенковим ЕПQ тестом, Интерактивно и кооперативно учење и ментална хигијена. Током месеца маја поред редовних активности телефонског, интернет и директног саветовања, одржано је и неколико едукација за нове и реедукација за постојеће волонтере. Едукацију је држала професорка др Бојана Димитријевић, координатор и супервизор пројекта⁵. У циљу промовисања Саветовалишта и ради бољег упознавања студената са структуром и начином рада отворена је и веб страница. Јуна су волонтери и координатор пројекта презентovali пројекат и рад Психолошког саветовалишта за студенте на 56. Научно – стручном скупу психолога Србије.

16.06.2008. одржан је семинар "Депресивност младих" поводом Дана Универзитета. Семинару је присуствовало 120 студената који су активно учествовали у дискусијама и показали велико интересовање за тему и сам рад саветовалишта. Сви учесници су добили сертификате за учешће на семинару.

Септембра је почео нови циклус активности и Саветовалиште је добило нове чланове...

Октобра је одржан и трећи округли сто на коме су волонтери презентovali своје радове на следеће

теме: Стрес, Криза и стрес и Потреба за осивањем студентског саветовалишта за кризна стања.

Новембар је прошао у знаку припреме истраживања са темом «Партнерски и породични односи студента Универзитета у Нишу» на случајном узорку од 500 студената Универзитета у Нишу.

Децембра је спроведено истраживање и извршена је евалуација једног дела пројекта, ја као и планирање нових активности за наредни период. По овом питању спремни смо да у новој години унесемо неке новине у раду, а да наставимо са праксом која се до сада показала успешном.

Контакт:

портпарол саветовалишта,
Никола Мајсторовић

www.psiholoskosavetovaliste.com
psychonis1@yahoo.com
0641273613

⁵ Едукација се односила на стицање основних вештина успостављања иницијалних контаката са потенцијалним корисницима услуга саветовалишта. Коришћене су технике активног слушања и играње улога.

Волонтеризам је када пренесеш знање... Награде су твоје лично задовољство јер се осећаш корисним и задовољство оних на које си пренео знање јер знају више...

„И тако се мени коначно пружила прилика да будем "са оне стране флип чарта. Да будем та коју ће на радионици сви слушати и гледати, она од које ће научити нешто, она која прави концепт радионице 10 пута, нервозна је и несигурна у своје објашњење толеранције које је поновила толико пута. "Па да ли ће они то моћи да схвате?" Еее... слатке су то муке. Али исплатило се. Схватили су и шта је толеранција и интеркултуралност. Успела сам да те младе људе научим како да буду активни, исказу своје мишљење, промене нешто и помогну другима.

На том истом семинару на Облацини причали смо о многим маргинализованим групама и смислили акције. Свака је лепа на свој начин али једна се издвојила од осталих. Крајем новембра Омладинска мрежа Отвореног клуба посетила је ромско насеље Црвена звезда. Њихове просторије биле су пуне волонтера, организатора и деце из насеља. Домаћини су нас љубазно угостили. Како бисмо се боље упознали кренули смо са омиљеним игрицама – клупко, цртање портрета и сл. Свако од нас се представио, рекао нешто себи а уз цртање портрета смо се лепо забавили.

Затим су чланови ромске фолклорне групе показали неке ромске плесове и научили остале основним корацама. У мешовитим групама урадили смо постере са фотографијама са предходних активности које смо касније заједно презентовали осталим волонтерима нашег клуба. Одушевљење је било обострано, штавише наставили смо дружење и сарадњу. Ми смо јако задовољни срећни И поносни ако се тако може дефинисати и радићемо овакве ствари и даље. А слика говори више од речи.“

Олга Петровић

olgaaa.petrovic@gmail.com

*Друштво за заштиту и унапређење
менталног здравља деце и омладине,
Отворени клуб – Ниш*

Може без пара, али не и без људи

Укратко: Италија, десет дана, луда забава, нова знања, нове љубави и нови пријатељи. Наравно све ово звучи фантастично, и многи се питају шта је то и како? У питању је размена младих која је одржана од 21. фебруара до 01. марта 2009. године у Алби, градићу крај Торина. Србију, Град Ниш и Центар локалне демократије ове године представљала је група младих, паметних и креативних људи. Миона, Владана, Мирјана, Стефан и Кристина која је победила на конкурс за најбољи волонтерски подвиг, и која је као награду добила ово путовање и учествовање на овој размени.

Међутим пре поласка на ову размену имали смо један задатак: да направимо филм који ће представити начин на који млади људи у Србији проводе своје слободно време. Задатак - врло креативан. Имали смо недељу дана за припрему овог филма, стога смо одмах размењивали идеје о могућем сценарију. Међутим, када смо се сложили око тога који је најбољи начин за представљање младих људи из Србије и начин на који они проводе своје слободно време, настао је нови проблем – како све то снимити? С обзиром на то да нисмо имали средстава за изнајмљивање (а наравно ни за куповину) камере одличили смо да користимо дигитални фото апарат. Када смо решили овај проблем, предстојао је један већи задатак - скупити за кратко време занимљиве људе који ће на најбољи начин представити различите типове забаве за младе у нашем граду. Мирјана и Миона, одмах су контактирале неке своје познанике и договориле да дођу код нас у канцеларију и сниме један кратак интервју. Тако је и било. Канцеларија ЛДА била је пуна младих људи који су дошли не би ли нам помогли да снимимо овај филм. Ређали су се људи испред објектива дигиталног фото апарата који је послужио као камера. Међутим од тих људи одабрали смо Тамару, Милицу, Владану и Милану, као људе са најзанимљивијим причама. Предстојало је монтирање тог материјала. Стефан је дан пред полазак у Албу све то лепо "УПАКОВАО" у филм у трајању од око 10 минута.

Предстојала је и пројекција.. Прва пројекција филма била је у Италији, у Алби пред око 50 људи из разних делова Европе, углавном са Балкана. Пошто је требало да свака земља представи свој филм, ми смо извучењем из шешира били одређени да наступимо први. Филм је почео, а у мрачној сали где се емитовао филм - тишина. Почине филм... На великом екрану слике Србије и звуци песме "Молитва", Марије Шерифовић. Потом снимци Ниша и звуци етно музике и у једном тренутку појављује се Тамара, која је "пробила лед" и која је прва представила себе и начин на кој она проводи своје слободно време. Током целе пројекције салом се ширио смех оодбравана уз аплаузе, најјаче на крају филма. "Одлично, филм је одлично примљен", мислили смо, међутим сада почиње неизвесност – "Да ли су можда остали филмови бољи?" Међутим та неизвесност није дуго трајала. На крају свих пројекција сви су прилазили нашој екипи и честитали на одлично одрађеном филму.

Креативност и жеља да на најбољи начин представимо Србију и Град Ниш, помогли су нам да овај филм снимимо и представимо својим пријатељима из Босне и Херцеговине, Црне Горе, Италије и Литваније. Успели смо да све ово одрадимо без пара, али никада не би смо успели без младих људи.

Стефан Јовановић
Омладински центар

Боје

Колико сте пута позвали мајстора да вам уради нешто у кући а да сте се после покајали и помислили у себи да сте ви могли то боље да урадите...? Ако вам се то није десило, онда стварно имате доброг кућног мајстора или пријатеља који професионално обавља своје послове или вам неко мало наплаћује услуге, а то је вама врло битно!

А, колико вам се пута десило да и сами засучете рукаве и исправите оно су мајстори урадили, тј. нису? Или су вам једноставно тражили много пара? Све су то питања која морате поставити самом себи током лепих сунчаних дана када сте се најзад решили да реновирате свој топли дом и да после скрштених руку и обојених зидова чекате хладније дане!

А, можда сте једноставно покушали да занемарите све претпоставке о кућним мајсторима и да ствар преузмете у своје руке и завршите посао...

Али, ово није прича својој кући, о зими, нити о својој соби, нити о мајсторима...а и парама нема места у овој причи...

Ово је прича о жељи, жељи за променом, жељи за учинком, о жељи да урадите нешто а да заузврат не добијете ништа сем доброг осећаја, много осмеха, и подршке...Да ли је то волонтеризам или не, ја се осећам добро...

Жута, наранџаста, плава, договорио сам се са осталима! То су боје које ће красити наш Омладински центар! Склонили смо столове, компјутере, разне папире, табле за писање, флајере, постере...Остали су само зидови и моја велика жеља да све обојим, баш као што дете боји бојанку. Све је деловало лако, једна велика соба, једна мала и то је то! Међутим, на самом почетку сам схватио да неће бити лако! Плава боја се није примала, жаргонски речено! Време је пролазило, а жута и наранџаста су чекале свој тренутак славе, а ја сам мењао боје на лицу због олаког приступа послу! Али, не! Једна плава боја ме неће спречити у својој намери да нас Омладински центар добије своје право лице! Са пуно ентузијазма настављам посао и све креће све лакше и лакше! Жута и наранџаста већ поцињу да узимају маха, и већ је ноћ...Касно је...Остао сам сам са својим бојама и својим резултатима рада! Плашило ме је само једно – јутро! И како ће све то изгледати изјутра...Ноћ даје другачије слике, перцепцију, визију...Одлазим кући...

Јутро. Откључавам врата, доцечују ме боје! Озарен, осмех навире на лице...Плава, жута, наранџаста...Наш Омладински центар добио је своје ново лице, свој будући изглед! Понosan на одрађени посао, враћам ствари на своје место...Не скидам осмех с лица...

Септембар, 24. 2008.
године. Млади људи,
медији, Градоначелник,
колеге...сви су ту!
Отворен је Омладински
центар, званично! Моје
боје окружују све те
људе, поносан на
одрађени посао!
Аматерски али
професионално
волонтерски! 😊

Душан Стојадиновић
Омладински центар

Како могу да помогнем?

Знате како живе студенти... Зависе од родитељске плате, од њихове милости или немилости. Понекад, често узимају од њих новац за излазак у град, за цигарете или за храну и то са или без велике дозе гризе савести, имајући на уму да они једва састављају крај са крајем и боре се за голи опстанак! Боре се за храну, а за остало, ако буде! Али увек буде! И за одећу и обућу и за моје и братовљеве потребштине. Никада нисам знала како све то успевају, јер сам знала колика су њихова месечна примања.

Као што рекох, живело се тешко! Брат је ишао у средњу школу а ја као студент друге године, имала сам своје потребе као једна двадесетогодишњакиња. Радила сам разне послове, радила сам у кафићима, трафикама, и увек носила књиге са собом, не би ли искористила слободно време и успела да прочитам нешто. Није то био неки новац али сам имала за изласке и често би поштедела родитеље! Радила сам такође доста ствари волонтерски! Волонтирала сам у разним невладиним и хуманитарним организацијама И то ме је, искрено, испуњавало. Ништа ми није било потребно сем доборг дружења са осталим волонтерима и о свести о значају волонтерисања. Понајвише анкете које су захтевале доста слободног времена, физичке енергије а и психичке припремљености. Ипак, звоните на врата странаца и не знате шта вас очекује. Било је разних људи, и насмејаних и љутих лица, људи у пиџамама и оних којих се свађају. Али сам све то разумела. Ићи од врата до врата и звонити и нарушавати им споствени мир, и мени би понекад било тешко да пристанем на анкетирање. Али студента психологије ништа није могло омести у намери да анкете буду одрађене како треба, па чак и волонтерски! Све док нисам зазвонила на једна врата...

Отворила је девојчица и радознано упитала – ко сте ви? Савила сам се, пружила руку, љубазно и насмејано рекла – Ја се зovem Милена, а ти? У том тренутку зачу се дубок мушки глас који је долазио из суседне собе! У том тренутку до улазних врата долази отац у инвалидским колицима...Затечена и са великом дозом сажаљења упознајем се са оцем девојчице и објашњавам му о разлогу мог присуства! Попут његове ћерке врло љубазно ме позива унутра, пристаје и одговара на питања из анкете. Видела сам тешку ситуацију у породици! Мајка је била на послу, отац у инвалидским колицима и девојчица од 8 година која је морала да помаже оцу. На крају анкете поставила сам једно питање које није било планирано али је понесено емоцијама! Упитала сам како ја могу њима да помогнем. Отац и девојчица су се насмешили и захвалили. Рекли су да су свесни тешке ситуације али су опет срећни што и на овакав начин функционишу као породица, са пуно љубави и оптимизма...Пољубила сам девојчицу, изашла из стана и нисам наставила да радим анкете тог дана. Нисам престала да мислим о њима читавог дана и ноћи...Све време сам мислила колико је њима тешко и како је људима мало потребно да буду срећни.

Анкете сам убрзо завршила. Драго ми је сто сам то урадила волонтерски, добила сам нешто што новац не може купити. Нове пријатеље, и свест да цените и поштујете оно што већ имате! Пријатеље, љубав и здравље...

Марија Милојковић

Волонтирам срцем

ВОЛОНТИРАМ СРЦЕМ

Дана 5. децембра одржана је акција “Волонтирам Срцем”, у циљу обележавања Светског дана волонтера. Волонтерски центар традиционално обележава тај дан последњих 5 година.

Акцију је спровело двадесетак волонтера Волонтерског центра из Ниша, у Обреновићевој улици у Нишу.

Волонтери су на редовним састанцима испланирали ток акције

- Акција је била најављена на неким факултетима Нишког универзитета
- Циљ акције била је промоција волонтерског рада код младих људи у Нишу, како би се активно укључили у решавање проблема у локалној заједници

Анкета је садржала следећа питања:

1. Шта се обележава 5. децембра?
Зна Не зна
2. Да ли знате да у Нишу постоји Волонтерски центар ?
Да Не
3. Да ли подржавате волонтерски рад?
Да Не
4. Да ли бисте и Ви били волонтер?

Активности у акцији:

- Спровођење анкете
- Остављање порука волонтерима
- Усмена размена искуства о волонтирању са грађанима
- Подела печурака и промотивног материјала

Зашто баш ми...?

- Зато што смо хумани и солидарни
- Зато што желимо да помогнемо
- Зато што смо креативни и позитивни
- Зато што смо друштвено активни
- Зато што смо отвореног срца
- Зато што нам је стало
- Зато што желимо промену

Зато што...

...зато што смо волонтери!

Italia, arriviamo! ☺

Volonterski centar
Trg Učitelj Tase 2, Niš
E- mail: oknis@eunet.yu
web site: www.vcnis.org.rs
Telefon: + 381 18 244 995

Волонтери

Активности у невладином сектору просто су незамсливе без волонтерског рада, то јест ангажовања волонтера. Они чине посебну категорију активиста на сваком пројекту без којих, вероватно, ни једна идеја не би могла бити спроведена у дело, нити би активност била реализована на најбољи начин.

Бити волонтер је вредност коју треба неговати и одржавати, а у исто време и квалитативна предност која помаже да лакше схватимо свет око себе, да уочимо лоше стране које би требало мењати, и добре које бисмо могли и даље унапређивати. То је предност која нам омогућава да активно утичемо на унапређење стања у срединама у којима живимо. Бити волонтер практично значи реализовање жеље да се помогне себи или другима.

Један од основних задатака организација невладиног сектора је анимирање грађана да узму веће учешће у процесима одлучивања и другим процесима у друштву на различите начине. Управо невладин сектор требало би да представља генератор подршке грађанима у њиховим настојањима да своје окружење учине бољим. Сваком је потребна подршка људи који заговарају исту идеју или исте вредности, успех се лакше постиже уз помоћ и подршку других. Особе које теже испуњавању неког вишег циља неочекујући користи и надокнаде за своје активности јер схватају да раде ствар од општег значаја и својим ангажовањем доприносе и свом добру управо јесу волонтери. Ови људи својом енергијом и креативншћу могу изазвати позитивне промене и другачији приступ решавању проблема.

Ангажовање особа на волонтерској бази у суштини значи да те особе нису предвиђене одређеним буџетом као лица која добијају редовне плате и која имају сталне изворе прихода. Волонтери су спремни да своје време, знање и енергију посвете достизању циља у који верују, стварима које друге и њих саме чине срећнима. Волонтери су визионари - они представљају промене и носе промене. Међутим, ангажовање волонтера не значи да су они бесплатна радна снага коју би требало и коју можете бескрајно искористићавати.

У суштини, свака невладина организација има окупљене волонтере око себе, и за успешно спровођење активности, волонтери јесу најбитнија карика Волонтерима новац и новчана надокнада није мотив. Њима је мотив промена, промена свести, промена одређене ситуације, промена људи.

Могућности за ангажовање волонтера су бројне, као и профили оних коју могу бити ангажовани као волонтери. У сваком пројекту је потребно ангажовање волонтера у одређеној мери и у неком сегменту – од осмишљавања акција до њихове промоције.

Наравно, волонтера треба "чувати" и помагати му да се и сам развија. Треба неговати његово осећање припадности одређеној групи, треба га стално афирмисати, унапређивати његове ставове и принципе деловања, треба га награђивати. Јер, један задовољан волонтер доведиће два нова, потенцијална волонтера. Задовољан волонтер, који схвата своју улогу и значај и чије је залагање уважавано, помоћи ће да се активности реализују брже, лакше и квалитетније. Задовољан волонтер ће промовисати идеје за које се организација залаже боље, искреније и ефикасније од било које промоционе кампање.

Билтен *Све за тај осећај* је преглед текстова о најинтересантнијим волонтерским акцијама младих из Ниша. Ове текстове су нам млади суграђани послали као одговоре на позив за избор најбоље волонтерске активности и најбољег волонтера. Током месец дана трајања пројектне активности "Дани добре воље" промовисали смо значај волонтеризма у нашој локалној заједници и позивали младе да нам пишу о својим „добрим делима“. Акција је званично почела 5. децембра 2008., на међународни Дан волонтера. Конкурс је објављен на веб сајтовима Центра локалне демократије – ЛДА и Града Ниша, промовисан у локалним медијима, а активисткиње и активисти Омладинског центра су, уз постављање промотивних плаката и поделу флајера, обавештавали вршњаке о конкурс у нишким средњим школама, на факултетима и на високофреквентним местима у граду.

Ауторка приче коју је неформални и непристрасни жири оценио као најбољу, добила је као награду путовање односно учешће на интеркултуралној размени У сусрет забави, у италијанском граду Алби.

Намера је да билтен служи као инструмент за пренос примера добре праксе, промоцију волонтеризма и активизма и као подстицај и инспирација за организације и појединце.

Ниш, март 2009. године

Пројекат: **Једно место за све младе**
Финансиран из буџета Републике Србије -
Министарство омладине и спорта
Програм јачања капацитета удружења младих

Пројекат спровели у партнерству

Центар локалне демократије – ЛДА Ниш

Град Ниш